

A hegyi beszéd (Máté 5) a kereszténység legfontosabb kinyilatkoztatása. Általában úgy értik, hogy ez egy olyan prédikáció, melyet Jézus egy hegyről szólva mondott a népnek. A „hegyre felmenni” azonban kulcsszó, amely minden titkos nyelvben megtalálható és ősi. A „szeretni” (Liebhaben) szintén okkult kulcsszó. „A tanítvány, akit az Úr szeretett” – és Lázár feltámadásakor: „Jézus szerette Mártát és nővérét és Lázárt” „Íme, mennyire szerette őt”. A tanítvány, akit az Úr szeretett, mindig János evangéliumának szerzőjére utal. János azonban az egész evangéliumában sohasem említi az ő nevét, még a keresztre feszítésnél sem. Azt mondja: „Akkor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és a tanítvány, akit szeretett”. Ennek a „szerette” (Liebhaben) szónak mély jelentése van. Egy mester tanítványát, akit az okkult tudományba a legmélyebben befogadnak és bevezetnek, „tanítványnak” nevezik, akit az Úr szeret”. „Felmenni a hegyre” azt jelenti: a legmélyebb misztériumba menni és olyan szavakat tanítani, amelyeket a tanítványok aztán újra elmondanak a népnek. A Biblia szavait az emberek nem helyes módon olvassák, hanem a szavak felett egyenesen átolvasnak.

Az 1. verset helyesen fordítva: „Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, elment egy hegyre, és amint leül vala, hozzámenének az ő tanítványai”. Jézus tehát elment a néptől, és csak a tanítványaival beszélt. Jézus Krisztusnak mindig kettős beszédet kellett használnia. Példabeszédekben beszélt, amikor népszerűen szólt a néphez. De a tanítványok számára megmagyarázta a szavak okkult jelentését, amikor „a hegyen” velük volt.

3. vers: „Boldogok a Szellemet koldulók, mert önmagukban megtalálják a mennyek birodalmát”. A szavaknak, még a betűknek is, mind titkos, mély jelentésük van. A mi német Ich (Én) szavunk az I, C, H betűkombinációval Jézus Krisztus kezdőbetűit: I-Ch tartalmazza. A nagy beavatottak abból származtatták a szót, hogy az Ich = Jézus Krisztus előjött. Csak egy nép találhatta ki az Ich-ből Jézus Krisztus nevének megszületését – és így jött létre a német keresztény misztika. Több ilyen szó is van, amely mély, szó szerinti jelentést hordoz; például a „heilig” (=szent) ugyanaz, mint a „heil” (=sértetlennek vagy alapvetően egészségesnek lenni). „Boldognak (selig) lenni” = a lélekkel (Seele) telve lenni, a lélek tartalmát önmagunkban megtalálni. Boldog az, akiben megvan a készítés és impulzus arra, hogy lelkét egyre inkább a szellem felé vezesse. Amikor sokan mindig azt mondják, hogy magunkba kell nézni, s akkor megtaláljuk Istent – ez nem helyes. Mert ha csak magunkba nézünk, akkor csak azt találjuk meg, ami bennünk van. Őrködnünk kell a törekvéseinken, individualitásunknak önmagunkból kell kibontakoznia, ami azt jelenti: ismerd meg önmagad. – Az emberek tekintélye ne meggyőzzön, hanem inspiráljon bennünket.

„4. vers: „Boldogok, akik a szenvedést magukra veszik, mert önmagukban találnak vigaszt.” A szenvedés az egyik legnagyobb világrejtélyként jelenik meg a világban. Még a görögöknél is, ennél a szabad, boldog népnél, amely annyira ragaszkodott a léthez, amely számára az érzéki élvezet volt az élet levegője, a bölcs Silen arra a kérdésre, hogy mi a legjobb az ember számára, így válaszolt: „Nyomorúságos egynapos nemzedék ... A legjobb számodra teljesen elérhetetlen: nem születni, nem lenni, nem lenni, semminek lenni. De a második legjobb dolog számodra a hamarosan eljövő halál”. Ezopusz (Aesopus) viszont azt mondja, hogy az ember a szenvedésből tanulást merít. És Jób minden rá rótt szenvedésen keresztül jut el a következtetésre: a szenvedés megtisztít, magasabbra emeli az embert. – A színházból egy tragédia meghallgatása után miért távozzunk elégedetten? A hős győzedelmeskedik a szenvedés felett. Összefüggés van az ember emelkedése és az elszenvedett fájdalom között. A lélek szenvedése és fájdalma a fiziognómián keresztül szól a megismerőhöz. Az embernek egy olyan szervet kell létrehoznia, hogy el tudja viselni a szenvedést. Ahogy a szemet a fény, a fület a hang formálta, úgy a szenvedés és a fájdalom is lelki szerveket hoz létre. Az ember magában hordozza annak a felismerésnek a vigaszt, hogy el tudja viselni a szenvedést. Az ember a szenvedés által fejlődik magasabbra.”

5. vers: „Boldogok a szelíd szelleműek, mert ők öröklik a földi birodalmat (Erdenreich)”. A világban két erő munkálkodik: egyrészt az önzés, másrészt a szeretet és az együttérzés. Ha a szeretet fejlődni akar, az önzésnek

el kell apadnia. Az érzéki szeretetnek magasabb szellemi szeretetté kell fejlődnie. A szellem szelídségét jelenti a „Fény az úton” (Mabel Collins: „Light on the Path”) harmadik mondata is: „Mielőtt a hang megszólalhat a mesterek előtt, el kellett vesztenie sértő hatalmát”. Mindenkihez szeretetteljes hozzáállással kell közelednünk, hogy a hang ne sebezzen többé, akkor szelídek leszünk, ahogyan azt a Hegyi beszéd érti. A földi fejlődés célja a szeretet, ez fogja birtokolni a földi birodalmat.

6. vers: „Boldogok, akik éheznek az igazságra, mert ők önmaguk által megelégtetnek”. Krisztus itt az emberi lélek mélyebb, legbelsőbb erőinek teljes értelmét mondja el a tanítványoknak: adjatok szeretetet másoknak – ne sóvárogjátok a szeretetet – akkor válik a szeretet egyetemessé, ha mindenki maga teszi.

7. vers: „Boldogok az irgalmasok, mert ők maguk által nyernek irgalmat”. Minden egyes emberrel együtt kell éreznünk, akkor az általunk tett és adott irgalom sugárzik másokból felénk.

8. vers: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők magukon keresztül meglátják Istent”. Ez a mondat a misztikához vezet. Meg kell tisztítanunk (läutern und reinigen) a szívünket. A szem, amely arra hivatott, hogy meglássa Istent, a szív. Ez a jövő szerve, nem pedig az agy. Isten számára ez olyan, mint a sértetlen szem a fény számára.

9. vers: „Boldogok a béketeremtők, mert ők Isten gyermekei lesznek önmaguk által”. A lélek útja Istentől az emberen keresztül vezet Istenhez. A lelkek békések voltak, és a béke visszavezet az isteni lényhez.

10. vers: „Boldogok, akik üldöztetést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek birodalma”. Jézus Krisztus azt várja, hogy az emberek maguktól követeljék az igazságosságot, akkor szomjukat az igazságosság által oltják. A földi követelés és a mennyei követelés mindig elválasztódik egymástól.

11. vers: „Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem”. A kereszténységet nem szabad más vallásokkal összekeverni. A buddhizmusban fontos, hogy mindent kövessünk, amit Buddha tanított. Így van ez az egyiptomi Hermész, a perzsa Zarathusztra stb. tanításaival is. De Krisztus maga volt ott. A tanítványokat arra hívták, hogy tanúságot tegyenek: Mi magunk hallottuk őt, mi magunk tettük az ujjainkat a szögek nyomaiba. Jézus Krisztusról János evangélista beszél a legtöbbet az evangéliumában. A kereszténységnek magában Jézus Krisztusban kell hinnie, nem csak a tanításaiban. A Logosz leszállt az Én-emberekhez, az Ige egy emberben testté lett, és valóban közöttünk lakott. Mindenki boldog az Egyetlenben való hitben, akiben maga a Logosz testesült meg. Csak Egyetlenegy mondhatja: „Boldogok vagytok, ha értem üldöznek titeket”.

12. vers: „Legyetek jókedvűek és vigasztalódjatok, gyümölcsöt terem nektek a mennyben, mert így üldözték a prófétákat”. Ez az Isten által inspirált Én-emberekre vonatkozik.

13. vers: „Ti vagytok a föld sója”. A só azt jelenti, ami bölcsességet ad a földnek.

Most valaki utalhatna a 7. fejezet végére, a 28. és 29. versre: „És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédek, álmélkodik vala a sokaság az ő tanításán: Mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.”. Tehát azt gondolhatnánk, hogy Jézus valóban a néphez beszélt. Ezek a versek azonban egyáltalán nem kapcsolódnak a Hegyi beszédhez, sőt, ellentétben állnak azzal, ami időközben felháborodást keltett a nép körében. A népet megdöbbenettette Jézus egyik beszéde, amely azonban egészen más volt, mint a Hegyi beszéd – és ez tumultust és felzúdulást okozott a nép körében. Csak annyit kell tenni, hogy figyelmesen elolvassa az ember a Biblia minden eseményét, és tudja, hogyan kell helyesen olvasni a szavakat, és sok olyan dologról is új értelmet kap, amit addig egyszerűen csak elolvasott.

Fordította (németből Deepl-lel, javításokkal): Rákos Éva